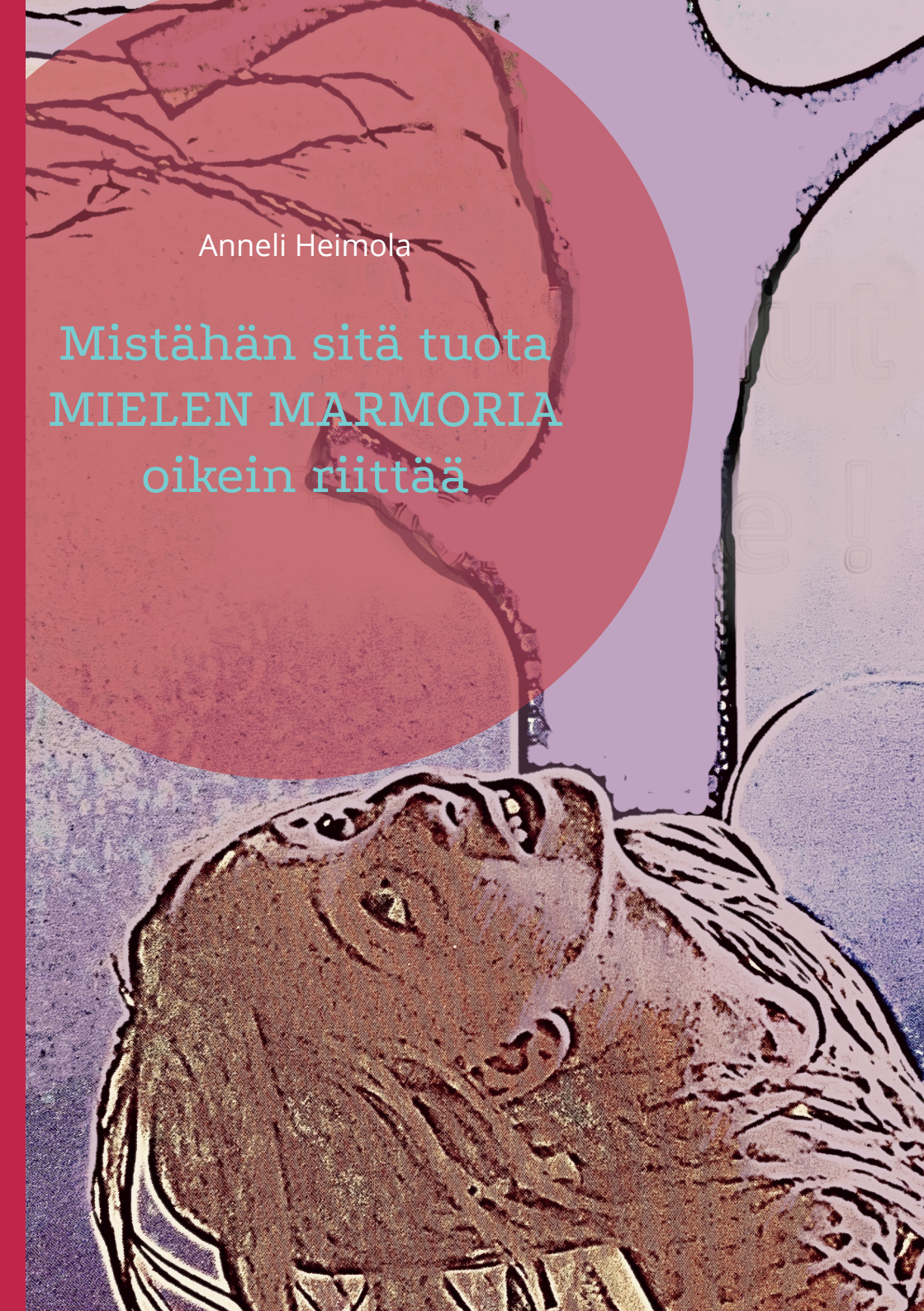

The book cover features a stylized illustration. A large, solid red circle in the upper left contains dark, branching lines resembling bare tree limbs. Below this, a woman with long, wavy brown hair is depicted from the chest up, looking upwards with her mouth open in a gasp or shout. The background is a light blue-grey with faint, white, stylized outlines of trees or branches. The overall style is graphic and expressive.

Anneli Heimola

Mistähän sitä tuota
MIELEN MARMORIA
oikein riittää

Mistähän sitä tuota
MIELEN MARMORIA
oikein riittää

Mistähän sitä tuota
MIELEN MARMORIA
oikein riittää

Mietteitä, ajatuksia ja tarinoita

Anneli Heimola

2023

© 2023 Anneli Heimola

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD –Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-0086-6

SISÄLLYS

AJATUKSIA, HAAVEITA, POHDINTAA	9
UUSI VUOSI	13
YSTÄVÄT	16
VAIKEUDET	19
TUNNETKO OLEVASTI TÄRKEÄ.....	27
UNET	32
MEIDÄN LEMMIKKIMME	36
VIHA	43
MIKÄ ELÄMÄSSÄ KERRAN SÄRKYY	45
ESIINTYMINEN	51
MUMMOLA	54
ALKOHOLI	59
OLETKO ROHKEA TAI NOKKELA.....	62
ELÄMÄ.....	67
HOROSKOOPI	71
HAAVEITA JA UNELMIA KOHTI	73
HYVÄT JA PAHAT SANAT	76
SALAISUUDET	80
LAPSI.....	86
MEIDÄN JALKAMME	93
UTELIAISUUS	96

HIUKSEMME	99
SIIVOAMINEN	102
LIIKU, LIIKU	105
KARKKIPÄIVÄ.....	110
VUOKRALAINEN.....	114
MILLOIN ON SYYTÄ ”KATSOA PEILIIN”	120
TELEVISIO	123
ILTARUKOUS	126
OLETKO LIIAN ”SINISILMÄINEN”	128
LAPSUUDEN AIKA.....	133
TALVI	142
TANSSIMINEN	147
KIRKOSSA KÄYNTI	150
ÄITIEN JA ISIEN PÄIVÄT	154
SINNIKKYYS	158
KÄÄRMEET	161
ANTAMISEN ILOA	164
ENSIMMÄINEN KESÄTYÖPAIKKA	167
LÄHEISEN KUOLEMA	173
SAUNA.....	177
MYRSKY	180
KOULUN PÄÄSYKOKKEET.....	185
MUSTASUKKAISUUS	190

KIROSANAT	199
LUOKKAJUHLAT	202
MIELIKUVITUS	207
MARJOJEN KERAÄMINEN	211
KIPUA	216
SILITTELY JA HELLIMINEN	220
ITSELLE TÄRKEÄT ASIAT	222
PUHUMINEN JA KUUNTELEMINEN	228
NAINEN JA AUTO	231
LUOJAN KOSTO	239
OMAT HAMPAAT	242
KÄSIN TEHDYT JUTUT	247
MATKAILU AVARTAA	253
NÄKYMÄT KOTINI IKKUNOISTA	259
KYNSIEN PURESKELU	263
ARJEN PIENIÄ ILOJA	266
MIKÄ TEKEE KODISTA VIIHTYISÄN	269
PITÄÄKÖ OLLA JOKIN HARRASTUS	273
ELÄMYKSIÄ	278
IHMISET OVAT SELLAISIA KUN OVAT	282
MUISTOJAMME EI VOI VIEDÄ KUKAAN POIS... ..	287
PITÄÄKÖ OLLA MUOTITIE TOINEN?	292
SILMÄT, SIELUN PEILI	298

ELÄMÄN KARUSELLISSA TAPAHTUU	302
ELÄMÄ OPETTAA	308
KAIKKI LOPPUU AIKANAAN	315

AJATUKSIA, HAAVEITA, POHDINTAA ... ja paljon muistoja

Tänään on perjantai, tammikuun ensimmäinen päivä ja vuosi on 2021.

Päätin aloittaa tämän kirjani kirjoittamisen juuri tänään, sillä tämä päivä tuntuu oikein sopivalta ajankohdalta aloittaa uusi projektini, joka herättää kaikki aivosoluni, ja saa ne varmasti sykkimään yhteisen matkamme jatkuessa... ja tunnen olevani valmis tähän matkaan!

Olen jo niin innoissani, että tunnen heti kuinka ajatusten tulva alkaa vyöryä mielessäni, eikä se näytä olleenkaan laantumisen merkkejä, vaan taitaa kasvaa koko ajan lisää ja lisää... ja mielen värimaailmakin muuttuu koko ajan! Siispä juuri nyt onkin oikein otollinen aika aloittaa pohdiskelu ja kirjoitella mietteitäni pikkuhiljaa... vähän kerrallaan... ja ihan kaikessa rauhassa!

Meillä kaikilla, niin sinulla, kuin minullakin, on omanlaiset piirteemme, mieltymyksemme, tekomme, tottumuksemme ja haaveemme, sekä mielessämme iso liuta muistoja menneiltä ajoilta.

Moni meistä voi suunnitella, että toteutan yhden, jos toisenkin haaveeni vaikka vasta sitten, kun jään eläkkeelle... silloinhan on aikaa tehdä vaikka mitä!

Juuri näin tapahtui minunkin kohdallani, eli haaveilin ajan saatossa aina silloin tällöin itsekseni, että haluaisin kirjoittaa jonkinlaisen kirjan, kun jään eläkkeelle. Kirjoittelin jo nuorena joitakin runoja omaan pieneen vihkooni... vähän niin kuin salaa, mutta murrosiässä niitä syntyi enemmän ja aiheetkin muuttuivat. En näyttänyt runojani kenellekään, ja jonnekin pöytälaatikkoni uumeniin ne sitten jäivätkin kotoani lähdön jälkeen.

Innostuin runojen kirjoittamisesta seuraavan kerran vasta työurani aikana, tehdessäni tietokoneella henkilökohtaisia kortteja tutuilleni ja ystäville. Korttini olivat tykättyjä, ja tämän jälkeen minua pyydettiin usein suunnittelemaan ja tekemään jollekin henkilökohtainen kortti, jos hänellä oli merkkipäivä tai vaikka läksiäiset tulossa. Sain itse suunnitella kortin ja kirjoittaa siihen myös kortin saajalle sopivan runon. Korttien suunnitteleminen ja tekeminen oli minusta tosi mielenkiintoista ja mukavaa tekemistä, ja koin minulle luotetun tehtävän myös ihan kunnia-asiana kohdallani.

Vuodet vierivät työn ja kodin, sekä perheasioiden merkeissä, ja viimein koitti se hetki, jolloin jäin eläkkeelle ja pääsin aloittamaan suurella innostuksella ensimmäisen kirjani kirjoittamisen.

Aikaa ja intoa on riittänyt, ja tässä sitä ”raapustelenkin” jo kolmatta kirjaani, vaikka eläkkeellä oloa on

takana vasta pari vuotta. No, määrä ei merkitse mitään, mutta ”se jokin” vaan innoittaa uutta kirjaa tekemään.

Eläkkeellä ollessaan muistuu mieleen kaikenlaisia asioita ja tapahtumia, niin työ- kuin vapaa-ajoilta, ja paljon myös kaukaa menneiltä ajoilta, jopa ihan lapsuudestaakin saakka, ja näitä muistelemme, nauramme ja pohdiskelemme yhdessä myös puolisoni kanssa.

Menneeseen elämääni on mahtunut paljon iloa, surua, pettymyksiä, hauskoja tapahtumia, hölmöilyjä, onnistumisia ja lukematon määrä kaikkea muuta, mitä milloinkin tuolta mielen sopukoista putkahtelee esiin.

Nyt, kun minulla on oikein ruhtinaallisesti aikaa, niin on mukava istahtaa tietokoneeni ääreen, vaikka joka päivä, ja mietiskellä ihan kaikessa rauhassa ”elämän filosofiaa” ja mieltäni askarruttavia asioita sekä tapahtumia.

Mieleeni tulee mitä milloinkin, kun jokin niin sanottu ”ajatusmylly” lähtee pyörimään, ja alkaa tuottaa monenlaisia, ihan arkiseen elämään ja juhlaankin liittyviä iloisia ja surullisia asioita, tuntemuksia ja tekemisiä, joista saan pohtimisen aihetta... minun, ihan tavallisen ihmisen aivoilla ja järjellä ajateltuna.

Muistini ja mieleni sopukoista alkaa usein pulpahdella elämäni matkan varrella koettuja, kuultuja ja opittuja asioita, sekä monia muita mieltäni askarruttavia

asioita, jotka saavat mielenkiintoni heräämään. Samalla siinä vaan alkaa laittamaan ajatuksiaan ”paperille” ja aiheista ei taida olla pulaa, sillä takanani on elettyä elämää jo niin paljon, että löytyy varmasti mietittävää ja muisteltavaa, vaikka millä mitalla... aivan kuin pohjattomasta lähteestä.

Useaan aiheeseen, mitä pohdin tässä kirjassani, liittyy myös oman elämäni ympärillä tapahtuneita muistoja, asioita ja kokemuksia, jopa kaukaa lapsuusajoilta asti, ja tarinoistani löytyy niin hyvää kuin pahaa, ja joskus jopa opettavaistakin.

Kirjoitan usean pohtimani aiheen lopuksi jonkin tarinan, joka kuvastaa mielestäni jollakin tavalla kyseessä olevan pohdintani aihetta, ja ajattelin, että nämä tarinat toisivat oman mausteensa teksteihini, ja niitä voisi kutsua vaikka niin sanotuksi ”elämän suolaksi”!

Kirjani nimi-idea sai alkunsa erään nuoruudessa kohtaamani tanssikavaljeerin sanoista, kesken ensimmäistä paritanssikokemustani, sillä hänen kommenttinsa oli niin ”yllättävä”, että se on jäänyt mieleeni. Se, mitä hän minulle sanoi, selviää kirjassani vähän tuonnempana!

UUSI VUOSI

... mitähän se tuo tullessaan, iloa vaiko surua?

Vuosi on vaihtunut taas uuteen, ja tästäpä sitä saakin ajatukset hyvin liikkeelle. Odotamme tästä vuodesta parempaa, kuin mitä mennyt vuotemme oli, ainakin tuon koko maailmaa piinanneen ”koronavirus-hirviön” suhteen, joka on ollut ”vieraanamme” jo kohta vuoden ajan!

Monet meistä ovat varmaan tehneet myös erilaisia uudenvuoden lupauksia ja suunnitelmia tulevan vuoden varalle. Tein itsekin suunnitelman, että aloitan kirjoittamaan tätä kirjaani, joka on erilainen kuin edelliset rakkausruno- ja lorusatukirjani, ja tässä sitä nyt ollaan ”sorvin ääressä”, monenlaisien mietteiden ja muistojen innoittamana.

Vuodet vaan tahtovat mennä aina päivä kerrallaan eteenpäin, ja välttämättä kaikki toiveemme ja lupauksemme eivät aina toteudu. Vuoden aikana ehtii tulla vastaan vaikka mitä, jopa yllättävää... niin hyvää, kuin pahaakin, ja voimiamme voidaan koetella monin eri tavoin.

Usealla saattaa olla myös monenlaisia huolia ja murheita edessään, mutta uskon kuitenkin tähän vanhaan sanontaan, että: ”kyllä se aurinko paistaa vielä risukaasaankin”... varsinkin kun muistelen omaa elettyä elämääni ja sen kirjoja.

Uusi vuosihan voi olla jollekin aivan uuden elämän alku, kenties aloitus uudessa työpaikassa, tai muutto toiselle paikkakunnalle työn tai opiskelun takia. Entäpä jos häpäivä on jo kalenterissa, tai tulossa perheenlisäystä... voi miten ihania ja unohtumattomia tapahtumia, joita saa odotella sydän syrjällä onnen pilke silmäkulmassaan. Puhumattakaan, jos pitkän työuran ja odotuksen jälkeen kalenterista löytyy päivä, jolloin pääsee eläkkeelle... ja ihan ansaitusti!

Voihan sitä toteuttaa vaikka uuden mukavan harrastuksen aloittamisenkin, tai kauan haaveena olleen ulkomaan matkan. Olisiko uuden polkupyörän hankinta tänä vuonna suunnitelmassa... kenties sellainen sähköavusteisen, jee... se on kiva menopeli, kokemusta on!

Aivan varmasti jokaiselle tapahtuu jotakin mukavaa, jopa ikimuistoista tänäkin vuonna, ja jos elämässä ei tapahdu tai ei tee mitään, niin ei ole myöskään muisteltavaa sitten kun on jo siinä kuuluisassa ”kiikkutuoli-iässä”.

Olisihan se myös mukavaa, jos sää suosisi meitä tänä vuonna. Olisi lunta vielä pari - kolme kuukautta, jotta voisimme hiihdellä, lapset laskea pulkkamäkeä ja tehdä monenlaisia mukavia talvijuttuja lumessa ja järven jäällä. Kevät menisi nauttien auringonsäteistä ja luonnon heräämisestä, kaiken mukavan puuhastelun merkeissä, ja kesä voisi olla aurinkoinen ja

Pohdin kirjassani erilaisia asioita, tekemiäni huomioita, sekä tapahtumia ja tunteita, joita olen kohdannut elämäni eri vaiheissa. Pohtimista ja kummastelua riittää jokaiselle päivälle, sillä ei tarvitse tehdä muuta, kuin kuunnella ja katsella ympärilleen, niin saa heti ajattelemisen aihetta. Jokin kuulemani asia tai näkemäni tapahtuma palauttaa usein mieleeni jonkin oman, jo kauan sitten sattuneen tapahtuman tai muiston, jota alan pohtia ja käydä läpi omilla ajatuksillani.

Kerron kirjassani melkein kaikkien pohtimieni aiheiden lopuksi jonkin oman muistoni tai tarinani, joka liittyy mielestäni jollakin tavalla pohtimaani aiheeseen. Kaikki pohtimani aiheet eivät ole aina niin mukaviaakaan, mutta eihän elämäkään ole aina pelkkää ruusuilla tanssimista, eikä kaikki mene aina niin kuin on itse suunnitellut.

